

MLWV/0400000060/mavb.

BESLUIT VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD

OVER EEN VERZOEK TOT WIJZIGING VAN VERGUNNINGSVOORWAARDEN.

De bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (Milieuvergunningsdecreet), zoals gewijzigd bij latere decreten;

Gelet op artikel 45 van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem), zoals gewijzigd bij latere besluiten;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), zoals gewijzigd bij latere besluiten;

Gelet op de volgende vergunningstoestand met betrekking tot de exploitatie van de inrichting op de datum van de indiening van het hierna vermelde verzoek:

- Besluit nr. MLAV1/02-467 dd. 27 maart 2003 van de bestendige deputatie houdende vergunning tot het exploiteren en veranderen door uitbreiding van de scheikundig productiebedrijf voor een termijn verstrijkend op 27 maart 2023 (m.u.v. de vergunningstermijn voor de lozing van bedrijfsafvalwater, die verstrijkt op 27 september 2006).

Gelet op het verzoek van de nv Kaneka Belgium, ingediend op 23 december 2004, strekkende tot het wijzigen van de bij voormeld vergunningsbesluit opgelegde voorwaarden, door:

- insluiting van een lozingsnorm voor de parameters molybdeen en monocyclische aromatische koolwaterstoffen in de lozingsvergunning voor het bedrijfsafvalwater;
- afwijking van de exploitatievoorwaarden voor verbrandingsinstallaties voor niet-gevaarlijke afvalstoffen;
- rechtzetting voor de vergunde productiehoeveelheid bij rubriek 20.4.1.2;

Gelet op volgende motivering van het verzoek:

1. Insluiting van een lozingsnorm voor de parameters molybdeen en monocyclische aromatische koolwaterstoffen in de lozingsvergunning voor het bedrijfsafvalwater:
Exploitant vraagt opnemng van een vergunde lozingsconcentratie van 1,0 mg/l voor de parameter molybdeen (Mo) en een vergunde lozingsconcentratie van 0,1 mg/l voor de som van de monocyclische aromatische koolwaterstoffen (MAK), met individuele grenswaarde 0,09 mg/l voor styreen en 0,05 mg/l voor de overige MAK in art. 3 §3.1 van besluit nr. MLAV1/02-467.
 - a) Mo:
Momenteel is voor de parameter Mo geen lozingslimiet in de lozingsvergunning opgenomen. Dit was wel het geval in de vroegere lozingsvergunning met ref. nr. HE 9/263.1/0005/0, verleend op 12 januari 1989 door de 'Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering'. In die vergunning was een concentratie 0,5 mg/l in het afvalwatereffluent toegestaan. Bij een actualisatie van de lozingsvergunning n.a.v. de milieuvergunning nr. MLAV1/95-405 d.d. 07/03/19996 werd de parameter Mo ten onrechte niet verder opgenomen wegens een onoplettendheid in de opvolging.
De toen effectief gemeten waarden voor Mo lagen echter ook onder, eenmaal licht boven, de detectiegrens voor Mo zoals mag blijken uit volgende tabel met de resultaten van de

zelfcontrole op onze afvalwaterlozing:

Voor 1994: Mo = < 0,010 mg/l

Voor 1995: Mo = 0,016 mg/l

Voor 1996: Mo = < 0,010 mg/l

Voor 1997: Mo = < 0,010 mg/l

Ondertussen werden bij de verdere uitbouw van onze productie-installatie ook de nutsvoorzieningen uitgebreid en geoptimaliseerd. Om de hoogst mogelijke technische efficiëntie voor de corrosiepreventie in de koelwatercircuits van de nieuwere installatie te garanderen, wordt hierbij een corrosie-inhibitor op basis van molybdaat gebruikt. Het is deze molybdaat-inhibitor welke verantwoordelijk is voor de huidig gemeten concentraties aan Mo in ons afvalwatereffluent.

Het gebruik van een corrosie-inhibitor op basis van molybdaat is een noodzaak voor de te behandelen watercircuits, zijnde open recirculerende koelsystemen die gevoed worden met gedemineraliseerd water, zoals mag blijken uit de volgende argumentatie van de firma GE Betz die als expertfirma de waterbehandeling voor ons bedrijf verzekert:

"Het gebruik van gedemineraliseerd water als voedingswater voor deze (open recirculerende) systemen is absoluut noodzakelijk omdat het hier gaat om koelsystemen die instaan voor reactorkoeling, met hieraan geassocieerde hoge temperaturen.

Indien men hiervoor water gebruikt dat hardheid en alkaliteit bevat (putwater, stadswater, ...) zal dit resulteren in de vorming van hardheidsafzettingen (CaCO_3), daar waar warmtewisseling plaatsvindt, ter hoogte van de reactormantel.

Door het sterk isolerend effect van deze hardheidsafzettingen zal de warmteoverdracht dramatisch verminderen, wat leidt tot een vermindering aan rendement en hieraan verbonden productieverlies.

Gedemineraliseerd water is ongebufferd en hierdoor zeer corrosief, vandaar dat een optimale anodische corrosiebescherming strikt noodzakelijk is.

Op dit moment is er maar één behandelingsprogramma op de markt dat deze anodische corrosieprotectie biedt en dat is het huidig toegepaste programma, op basis van molybdaat. Samengevat kunnen we stellen dat molybdaat de best available technology is voor corrosiebescherming in koelsystemen, gevoed met gedemineraliseerd water, en dat er geen alternatief voorhanden is die hetzelfde resultaat biedt".

Als gevolg van die gebruikte corrosie-inhibitor ligt de actuele concentratie molybdeen in het afvalwatereffluent van de fabriek momenteel op gemiddeld 0,585 mg/l voor 2003, met een standaard afwijking van 0,151 mg/l. Op basis hiervan wordt een vergunde lozingsconcentratie van 1,0 mg/l voor Mo gevraagd (= gemiddelde + 3 maal de standaard afwijking). Voor Mo is in de wetgeving geen kwaliteitsnorm voor oppervlaktewater bepaald. Gezien echter de Nederlandse benadering voor lozing van deze parameter (zie hierna de informatie van de firma GE Betz) kunnen wij stellen dat de gevraagde norm van 1,0 mg/l (1 ppm) voor Mo zeker aanvaardbaar is aangezien het afvalwatereffluent van ons bedrijf, via de effluentleiding en via het RWZI van Geel, in de Nete terechtkomt.

Info GE Betz bvba:

"Tenslotte willen wij nog de richtlijnen m.b.t. lozing van MO/MoO_4 vermelden die in Nederland door het RIZA (= Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling) gehanteerd worden.

De MTR (maximaal toelaatbare risicoconcentratie) in oppervlaktewater is afhankelijk van de grootte/het debiet van de rivier:

max. 900 $\mu\text{g/l}$ Mo of 1,5 ppm MoO_4 voor lozing op stilstaande wateren/meren

max. 3 ppm Mo of 5 ppm MoO_4 voor lozing op rivieren/kanalen (< 10 m^3/s)

max. 30 ppm Mo of 50 ppm MoO_4 voor lozing op grote rivieren/kanalen."

b) MAK:

Gezien onze producties en de hierbij gebruikte grondstoffen (bv. styreen) kunnen monocyclische aromatische koolwaterstoffen in zeer kleine waarden aanwezig zijn in ons afvalwater.

Omdat het hier gaat over "apolaire koolwaterstoffen", hebben wij in 1995 en 2002, bij de

respectievelijke milieuvergunningsaanvragen voor lozing van afvalwater, die componenten als gegroepeerd aangevraagd onder de "CCl₄ extraheerbare apolaire koolwaterstoffen" (in 2002 aangevraagd met grenswaarde 5 mg/l, daarvoor 25 mg/l).

Vermits hierover in de adviezen van de betreffende overheidsorganen geen opmerkingen werden gemaakt, noch bij de vergunning MLAV1/02-467 d.d. 27 maart 2003, noch bij de vorige vergunning voor lozing van afvalwater MLAV1/95-405 dd. 7 maart 1996, werd als dusdanig ons uitgangpunt aanvaard.

AMI stelt nu dat, gezien styreen en andere monocyclische aromatische koolwaterstoffen vallen onder de bepalingen van bijlage 2C lijst II van Vlare I, zij als dusdanig apart in de milieuvergunning moeten opgenomen zijn. Zij stellen verder dat de analysemethode via de CCl₄ extraheerbare apolaire koolwaterstoffen te onnauwkeurig is om de groepsparameter 'monocyclische aromatische koolwaterstoffen' te bepalen. Wij dienen hiervoor dus een bijsturing van de vergunningsvoorwaarden te verkrijgen.

De bij deze gevraagde grenswaarden voor de betreffende parameter MAK (als groep en individueel) zijn gebaseerd op actuele meetresultaten van analyses uitgevoerd op het gezuiverde, geloosde afvalwatereffluent van de fabriek. De resultaten van de vorige jaren, specifiek voor styreen, zijn samengevat in onderstaande tabel.

Resultaten voor styreen (alles in µg/l)

	Gemiddeld µg/l	Min – max µg/l	Standaard afwijking
2001	0,05	0,2 – 0,5	0,14
2002	2,54	0,2 – 13,4	3,79
2003	27,72	0,2 – 73,3	27,06
2004	14,8	0 – 92	30,44

De hogere waarden van de laatste jaren zijn te wijten aan de verhoogde productiecapaciteiten, zonder een noemenswaardige verhoging van de lozingshoeveelheid van het afvalwater (= automatische verhoging concentraties). Beperking van het watergebruik is altijd een doorlopend actiepunt geweest in ons bedrijf. Ook momenteel zijn hiervoor nog verdere acties gaande, zodat niettegenstaande de verdere productiegroei de hoeveelheid effluent beperkt zal blijven.

Gezien de spreiding van de meetresultaten wordt een vergunde lozingsgrenswaarde van 0,1 mg/l (100 µg/l) voor de som van de MAK gevraagd, met een individuele grenswaarde van 0,09 mg/l (90 µg/l) voor styreen en 0,05 mg/l (50 µg/l) voor de overige monocyclische aromatische koolwaterstoffen. Deze waarden zijn nodig gezien de gemeten piekwaarden. De grenswaarden maken slechts een fractie uit van de 5 mg/l (5.000 µg/l) voor de CCl₄ extraheerbare apolaire koolwaterstoffen aangevraagd in 2002, waarvoor Amino Afdeling Milieuvergunningen in haar advies stelde: "De aangevraagde waarde voor de apolaire KWS extraheerbaar in CCl₄ correspondeert met de lozingsnormen in gewone oppervlaktewateren en dient derhalve als aanvaardbaar geacht te worden".

2. Afwijking van de exploitatievoorwaarden voor verbrandingsinstallaties voor niet-gevaarlijke afvalstoffen:

- Betreft: De bij Kaneka vergunde installatie, een wervelbed-incinerator met energierecuperatie voor de verwerking van niet-gevaarlijke afvalstoffen, met een capaciteit van minder dan 1 ton per uur (Vlare I rubriek 2.3.4.j) valt onder de aangepaste exploitatievoorwaarden gestipuleerd in afdeling 5.2.3 van Vlare II. In deze voorwaarden wordt onder art. 5.2.3.3.6.§1.1.d bepaald dat aanvullend op de jaarlijkse metingen van dioxines en furanen in de rookgassen, tevens de dioxinen en furanen op continue wijze moeten bemonsterd worden met ten minste tweewekelijkse analyses. Behalve voor de verbrandingsinstallaties van huishoudelijke afvalstoffen kan de vergunningverlenende overheid hiervoor een afwijking toestaan.
- Verzoek: Hierbij verzoekt Kaneka Belgium nv om een afwijking van de verplichting tot uitvoeren van een continue bemonstering voor de dioxinen en furanen op zijn vergunde wervelbed-incinerator met energierecuperatie voor de verwerking van niet-gevaarlijke

afvalstoffen. De installatie verwerkt enkel eigen niet-gevaarlijke bedrijfsafvalstoffen (slibafval/latexschilfers).

- c) Motivatie: De wervelbed-incinerator werd initieel vergund op 19 december 1996, besluit nr. MLAV/96-289 en na voltooiing van de installatie in dienst genomen in 1998. De vergunning werd hernieuwd bij besluit nr. MLAV1/02-467 d.d. 27 maart 2003.

In de wervelbed-incinerator worden enkel niet-gevaarlijk slibafval/latexschilfers verwerkt met een capaciteit van minder dan 1 ton per uur (maximaal 0,56 ton/uur).

De dioxinen/furanen werden in de loop van de jaren gemeten volgens het zelfcontroleschema en de Vlareem-voorschriften. Bij geen enkele van die metingen werd ooit een overschrijding van de emissiegrenswaarden voor die parameters vastgesteld.

In de loop van november 2001 werd in opdracht van AMI door SGS Laboratory Services een driedaagse meetcampagne doorgevoerd op de installatie. Ook hier werd geen enkele overschrijding van de grenswaarde voor dioxinen/furanen vastgesteld.

In de tabel hierna zijn alle resultaten van de periodieke metingen van de zelfcontrole en van de AMI-campagne samengevat. Hieruit blijkt duidelijk dat alle meetwaarden ver onder de vereiste grenswaarde van 0,1 ng TEQ/m³ liggen. Maximaal werd eenmaal 0,047 ng TEQ/m³ gemeten, wat nog lager is dan de helft van de grenswaarde, de meeste metingen geven waarden van circa 1/10de of nog veel lager dan de grenswaarde. Samenvatting van de dioxine-metingen op de afgassen van de wervelbed-incinerator

Emissiegrenswaarde als nanogram dioxine toxisch equivalent per Nm³ (ng TEQ/Nm³) = 0,1

Jaar/Datum	Opdracht	Total TEQ (ng/Nm ³)	
		Campagne Blanco	Meting bij 11% O ₂
1998 - 12/06/1998	zelfcontrole	III	0,023 - 0,047
1999 - 29/06/1999	zelfcontrole	0,011 - 0,029	0,005 - 0,029
2000 - 22/06/2000	zelfcontrole	< 0,007	< 0,012
2001 - 14~15/06/2001	zelfcontrole	< 0,005	0,0025 - 0,0091
2001 - 20/11/2001	inspectie AMI	0,0035	0,0022 - 0,0065
21/11/2001	inspectie AMI	0,0035	0,0003 - 0,0068
22/11/2001	inspectie AMI	0,0035	0,0031 - 0,0080
2002 - 24~25/06/2002	zelfcontrole	< 0,007	0,0007 - 0,0125
2003 - 24/06/2003	zelfcontrole	< 0,0048	< 0,0083
2004 - 04/06/2004	zelfcontrole	< 0,0034	0,0076 - 0,0131

Op basis van het voorgaande is het duidelijk dat ruimschoots voldaan wordt aan de in art.

5.2.3.3.6.§1.1.d gestelde minimum voorwaarde (= enkel in het voorgaande jaar geen overschrijding van de emissiegrenswaarde bij periodieke metingen) om toelating te geven de continue bemonstering weg te laten voor de betreffende verbrandingsinstallatie.

3. Rechtzetting voor de vergunde productiehoeveelheid bij rubriek 20.4.1.2

- a) Betreft: In het besluit MLAV1/02-467 is bij de besluitformulering (art. 1, 22ste aandachtstreepje - chemische inrichtingen voor de productie van polymeren met een capaciteit van 26.000 ton/jaar (20.4.1.2.)) een foutieve capaciteit vermeld. De betreffende capaciteit dient 82.000 ton/jaar te zijn. Gevraagd wordt hiervoor een rechtzetting te doen.
- b) Argumentatie: In de milieuvergunningaanvraag op 2 december 2002 ingediend door Kaneka is bij de beschrijving van het voorwerp van de aanvraag, gedetailleerd opgesplitst per rubriek in bijlage 2 bij betreffende aanvraag, achter rubrieknummer 20.4.1.2 een totale capaciteit van 82.000 ton/jaar aangevraagd, bestaande enerzijds uit een reeds eerder vergunde hoeveelheid van 56.000 ton/jaar en anderzijds een uitbreidingsaanvraag voor 26.000 ton/jaar, samen 82.000 ton/jaar.

In het besluit nr. MLAV1/02-467 is in de aan het uiteindelijk besluit voorafgaande afwegingsteksten, bij de vierde afwegingsparagraaf, derde aandachtstreepje, eveneens vermeld:

- de productie van polymeren:
 - 65.000 ton/jaar in de MOD-eenheid
 - 12.000 ton/jaar in de MS-eenheid
 - 5.000 ton/jaar in de SMAP-eenheid (7.1.3 - 20.4.1.2)

De som van deze drie onderscheiden hoeveelheden is de effectief gevraagde capaciteit van 82.000 ton/jaar.

Op basis van het voorgaande kan gesteld worden dat de hoeveelheid van 26.000 ton/jaar, opgenomen in de finale besluitvorming, een foutieve weergave is en in feite 82.000 ton/jaar dient te zijn.

Gelet op het gunstig advies dd. 7 februari 2005 van het college van burgemeester en schepenen van Westerlo; op volgende elementen uit dit advies :

1. Bij het opleggen van bijzondere lozingsvoorwaarden voor afvalwater lijkt het steeds aangewezen het advies van de VMM in te winnen en te volgen. De VMM lijkt het best geplaatst om te beoordelen of de gevraagde lozing aanvaardbaar is in de uiteindelijk ontvangende waterloop of in de ontvangende RWZI.
2. Indien een controleprogramma gedurende reeds enige jaren aanvaardbare resultaten weergeeft en geen overschrijdingen van de norm aantoon, lijkt men aan te mogen nemen dat het controleprogramma afdoende is.
3. Bij een afwijking lijkt het echter aangewezen het gevolgde zelfcontroleprogramma als bijzondere voorwaarde te vermelden bij de vergunning.
4. Hierbij dient opgemerkt dat een periodieke meting of bemonstering nooit dezelfde garanties geeft als een continue bepaling.
5. Het molybdaat wordt gebruikt als corrosiebeschermend product in het koelsysteem. Dit product wordt als BBT beschouwd gezien er geen alternatief voorhanden is dat hetzelfde resultaat biedt.

Gelet op het stilzwijgend gunstig advies van de Afdeling Milieuvergunningen (AMV) van de Administratie voor Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer; op volgende elementen uit het laattijdig deels gunstig-deels ongunstig advies dd. 10 maart 2005 van de AMV (kenmerk AMV/A/05/169) :

1. De exploitant verzoekt om:
 - a) uitbreiding van lozingsnormen met de parameters molybdeen en MAK;
 - b) afwijking van de verplichting om dioxines en furanen continu te bemonsteren;
 - c) rechtzetting van de onder rubriek 20.4.1.2° vermelde productiehoeveelheid voor polymeren (82.000 ton/jaar i.p.v. 26.000 ton/jaar);
2. In de bijlage 2.3.1. van Vlarem II is voor de parameter molybdeen geen basismilieukwaliteitsnorm voor oppervlaktewater opgenomen. Rekening houdend met de Nederlandse MTR-waarde van 0,290 mg/l voor molybdeen en het feit dat op riolering wordt geloosd, bestaat geen enkel bezwaar tegen de gevraagde norm van 1 mg/l voor molybdeen. De argumenten van de exploitant kunnen aanvaard worden.
3. Voor wat de gevraagde normen voor MAK betreft, nl. 0,1 mg/l (100 µg/l) voor de som van de MAK, met een individuele grenswaarde van 0,09 mg/l (90 µg/l) voor styreen en 0,05 mg/l (50 µg/l) voor de overige MAK, valt op te merken dat de basismilieukwaliteitsnorm (KO) voor oppervlaktewater 2 µg/l bedraagt voor de som (mediaan) van MAK en 1 µg/l voor MAK individueel. In de regel wordt in de vergunning max. 10 x KO toegestaan. De gevraagde lozingsconcentraties liggen dus beduidend hoger.
4. Er valt op te merken dat de Nederlandse MTR-waarde voor styreen 6 µg/l in oppervlaktewater bedraagt, zodat op die basis een concentratie van 60 µg/l zou kunnen worden toegestaan.
5. Voor wat de parameter styreen betreft, blijkt uit de bij de aanvraag gevoegde overzichtstabel met de gemiddelde waarde, de minima, de maxima en de standaardafwijking voor styreen over de periode 2001- 2004 dat door het samenspel van stijgende productie en waterbesparende maatregelen de concentratie van styreen in het effluent gestegen is tot een piekwaarde van 92 µg/l.
De vergunning voor de lozing van bedrijfsafvalwater in de openbare riolering werd in de lopende vergunning voor de gehele inrichting (vergund tot 27 maart 2023) beperkt tot 27 september 2006.

Gelet op het feit dat op riolering wordt geloosd, stelt AMV voor om de gevraagde lozingsconcentratie van 90 µg/l voor de korte resterende vergunningstermijn toe te staan.

6. Voor de overige MAK stelt AMV voor een lozingsnorm van 10 µg/l te hanteren. Bij het dossier zijn geen meetresultaten gevoegd die de noodzaak van een hogere waarde motiveren.
7. Gelet op het voorgaande is het weinig relevant een norm van 100 µg/l op te leggen voor de som van de MAK.
8. Bij besluit van de Vlaamse regering van 12 december 2003 werd in de afdeling 5.2.3., subafdeling 5.2.3.3. van Vlarem II onder artikel 5.2.3.3.6.§1,1°,d een voorwaarde toegevoegd waarin wordt bepaald dat aanvullend op de jaarlijkse metingen van dioxines en furanen in de rookgassen, tevens dioxines en furanen op continue wijze moeten bemonsterd worden met ten minste tweewekelijkse analyses.
9. De exploitatie van de wervelbed-incinerator waarin enkel niet-gevaarlijk slibafval en latexschilfers worden verwerkt, is ingedeeld in rubriek 2.3.4.1.j 'voor de opslag en verbranding van andere niet-gevaarlijke afvalstoffen' (gewijzigde rubriek, vroeger 2.3.4.j zoals in de vergunning van KANEKA opgenomen). Hierop zijn de bepalingen van artikel 5.2.3.3.6.§1,1°,d van toepassing.
10. De exploitant wenst de toelating te bekomen om van deze voorwaarde af te wijken.
11. Conform artikel 5.2.3.3.6.§1,1°,d kan de vergunningverlenende overheid, op vraag van de exploitant en op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid, in de milieuvergunning toestaan dat de continue bemonstering mag worden beëindigd of dat de bemonsterings- en/of analysefrequentie mag worden verminderd. Een minimumvoorwaarde voor het verlenen van die toelating is dat er in het voorgaande jaar geen overschrijdingen waren van de emissiegrenswaarde voor dioxines en furanen (bij periodieke metingen) en van de drempelwaarde (bij continue bemonstering). Volgens hetzelfde artikel kan de toelating niet worden verleend voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen.
12. Uit de motivatie van de exploitant en de meetresultaten van dioxinemetingen die bij het dossier zijn gevoegd, mag besloten worden dat de exploitant voldoet aan de voorwaarden om de toelating te bekomen tot afwijking van de verplichte continue bemonstering voor dioxines en furanen. Bij de afdeling Milieu-inspectie werd vernomen dat het in artikel 5.2.3.3.6.§1,1°d bedoelde evaluatieverslag inzake de vraag tot afwijking van de continue bemonstering gunstig is.
13. De afdeling Milieu-inspectie heeft het evaluatieverslag op 10 februari 2005 toegestuurd aan de vergunningverlenende overheid.
14. De gevraagde afwijking van artikel 5.2.3.3.6.§1,1°d inzake de verplichte bemonstering van dioxines en furanen wordt bijgevolg gunstig geadviseerd. Hierdoor valt het bedrijf terug op de vroegere frequentie van 1x/jaar.
15. De vraag tot rechtzetting van de productiehoeveelheid voor polymeren wordt eveneens gunstig geadviseerd.

Gelet op het stilzwijgend gunstig advies van de Cel Ruimtelijke Ordening van de Afdeling ROHM van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (AROHM);

Gelet op het gunstig advies dd. 20 februari 2005 van de Afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg (APSG) (kenmerk 17/418); op volgende elementen uit dit advies :

1. Voor wat betreft het eerste verzoek tot wijziging verwijzen we naar het deskundig advies van de VMM.
2. In de wervelbed-incinerator met energierecuperatie worden eigen niet-gevaarlijke bedrijfsafvalstoffen, zoals slibafval en latexschilfers, verwerkt met een capaciteit van max. 0,56 ton/uur. Voor deze installatie wordt een afwijking gevraagd voor de continue bemonstering voor dioxinen en furanen. Uit de verplichte jaarlijkse metingen blijkt dat de emissiegrenswaarden nooit werden overschreden. Ook de driedaagse meetcampagne door SGS uit november 2001 heeft geen overschrijding vastgesteld. Alle waarden liggen steeds ver beneden de grenswaarden. Omwille van deze gunstige resultaten kan een afwijking worden toegestaan voor de continue bemonstering.

3. In het besluit van de bestendige deputatie d.d. 27/3/03 werd een totale capaciteit van 26.000 ton/jaar opgenomen. Eerder was Kaneka echter reeds vergund voor een totale capaciteit van 56.000 ton/jaar en werd er toen een uitbreiding aangevraagd voor 26.000 ton/jaar. Tijdens die aanvraagprocedure werd nagegaan of de uitbreiding kon worden toegestaan. Onze dienst gaf een stilzwijgend gunstig advies en ging akkoord met de gunstige adviezen van de andere diensten tijdens de PMVC. Dus de totale capaciteit kan aangepast worden zodat Kaneka vergund is voor 82.000 ton/jaar.

Gelet op het ongunstig advies dd. 4 maart 2005 van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) (kenmerk AB/OA/LU05-33); op volgende elementen uit dit advies :

1. Kaneka Belgium bekwam op 16.04.2003 van de bestendige deputatie een milieuvergunning voor verbranding van niet gevaarlijke afvalstoffen in een wervelbed-incinerator met energierecuperatie voor een capaciteit van minder dan 1 ton per uur. De te verbranden afvalstof is een slibachtige fractie afkomstig van spoelwaters van de chemische processen (onder andere polymerenproductie), wandkoeken uit de reactoren en leidingen, latexkoeken uit de productie... Tevens wordt een deel van het slib uit de biologische waterzuivering samen met hoger vermelde afvalstoffen verbrand.
2. Deze aanvraag tot wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden houdt het wegvallen in van de verplichting in artikel 5.2.3.2.6.§1.1.d van VLAREM II tot continue bemonstering met tweewekelijkse analyse voor dioxines en furanen.
3. Volgens de exploitant zouden er in de te verbranden fractie geen chloriden (noodzakelijk voor de vorming van dioxines) aanwezig zijn. Deze zouden zich bevinden in het te lozen effluent. Telefonisch werd ons meegedeeld dat de meest recente samenstellinggegevens over het te verbranden slib dateren uit 1994 en 1995. Op droge stof basis werden volgende concentraties chloriden aangetroffen:
 - a) 1994 (3 analyses): 630 mg /kg droge stof; 720 mg /kg droge stof; 1600 mg/kg droge stof
 - b) 1995 (1 analyse): 1100 mg/kg droge stof.
4. Er wordt jaarlijks ongeveer 2.000 tot 3.500 ton slib verbrand. Er werden in de periode 1998-2004 10 periodieke metingen naar dioxines en furanen uitgevoerd; er werden geen overschrijdingen van de emissiegrenswaarden vastgesteld. In deze aanvraag tot de afwijking van de exploitatievoorwaarden voor het verbranden van niet-gevaarlijk afval, zaten – in tegenstelling tot de voorwaarden volgens artikel 5.2.3.2.6.§1.1.d – echter geen gegevens over de continue bemonstering op dioxines en furanen.
5. In de milieuvergunning van 16.04.2003 is opgenomen dat binnen een jaar een studie moet uitgevoerd worden om een reductie van de parameter chloriden in de lozingsvoorwaarden te realiseren. Bovendien moest binnen de twee jaren na het verlenen van de milieuvergunning een concreet actieplan ter verbetering van de effluentlozing opgemaakt te worden. Er werd telefonisch meegedeeld dat deze studie momenteel nog niet uitgevoerd is. Vermits in de chemische productie van het bedrijf geen beduidende veranderingen te verwachten zijn en het gehalte chloriden in het effluent moet verminderen, is het best mogelijk dat de chloriden in het slib zullen toenemen.
6. Op 23.02.2005 ontving de OVAM het gunstig verslag van milieu-inspectie per fax.
7. Het te verbranden slib is op basis van analyses van 1994 en 1995 chloorhoudend en bijgevolg is de kans op dioxinevorming groot. Er zijn geen recentere analyses van het slib beschikbaar.
8. Gedurende 7 jaar werden 10 meetgegevens voor periodieke meting van dioxines en furanen uitgevoerd. Deze metingen liggen steeds onder de verplichte maximale emissiegrenswaarde van 0,1 ng TEQ/Nm³.
9. Meetgegevens (minstens van het afgelopen jaar) van de analyses voor de continue bemonstering van dioxines en furanen, noodzakelijk om volgens artikel 5.2.3.2.6.§1.1.d van VLAREM II een afwijking op deze meetverplichting te beoordelen, ontbreken.
10. In het verleden werd vastgesteld dat bij verbranding van chloorhoudende afvalstoffen in Vlaanderen periodieke metingen naar dioxines niet voldoende zijn om te garanderen dat geen dioxines of furanen ontstaan.

11. Een periodieke meting is slechts een korte momentopname, terwijl continue bemonstering een zicht geeft over een ruimere periode (twee weken tot vier weken) en een realistischer beeld toont.
12. Gelet op wat voorafgaat, geeft de OVAM een ongunstig advies voor het wijzigen van de voorwaarden m.b.t. de continue dioxinebemonstering met bijhorende analysefrequentie.

Gelet op het deels gunstig-ongunstig advies dd. 4 maart 2005 van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) (kenmerk JVDM/AKBME/P25458/05/3024); op volgende elementen uit dit advies :

1. Deel water

- a) Het bedrijf verzoekt om bijkomende emissiegrenswaarden op te nemen in de lopende milieuvergunning voor de parameters Mo en MAK's.
- b) Het bedrijf beschikt over een milieuvergunning van de bestendige deputatie d.d. 27/03/2003 voor o.a. de lozing van bedrijfsafvalwater met gevaarlijke stoffen via een zuiveringsinstallatie met een debiet van max. 200 m³/uur, 3.500 m³/dag en 1.000.000 m³/jaar (rubriek 3.6.3.2.) in de openbare riolering aan algemene, sectorale en bijzondere voorwaarden.
De lozing werd vergund voor een termijn van 3 jaar en 6 maanden en verstrijkt dus op 27/09/2006.
- c) Mo:
Voor molybdeen staat er momenteel geen norm in de vergunning. Om corrosie tegen te gaan in de koelwatercircuits van de nieuwere installatie wordt een corrosie-inhibitor op basis van molybdaat gebruikt. Het is dit product dat verantwoordelijk is voor de aanwezigheid van Mo in het afvalwater. De gemiddelde gemeten waarde bedraagt 0,585 mg/l. Er wordt een norm van 1 mg/L aangevraagd.
In de Vlaamse wetgeving bestaat er geen milieukwaliteitsnorm voor Mo. De Nederlandse MTR-waarde is 290 µg/l.
De aangevraagde waarde is dus aanvaardbaar.
- d) MAK's:
Ook voor monocyclische aromatische koolwaterstoffen zijn geen normen opgenomen in de vergunning. De MAK's zijn afkomstig van grondstoffen zoals styreen die in de productie (Modifier) gebruikt worden.
Van styreen werden concentraties gemeten tot 92 µg/l. Voor deze stof wordt een emissiegrenswaarde van 90 µg/l gevraagd. Voor de overige MAK's wordt 50 µg/l gevraagd en voor het totaal MAK's 100 µg/l.
Uit analyseresultaten van ons emissiemeetnet van 2002 tot 2004 blijkt dat styreen veelvuldig wordt gemeten boven de milieukwaliteitsnorm (1 µg/l) met een maximum van 92 µg/l. Van de overige MAK's worden ethylbenzeen, meta- en paraxyleen, orthoxyleen en propylbenzeen sporadisch in concentraties boven MKN teruggevonden, maar nooit boven 10 x MKN.
Voor de overige MAK's volstaat dus een emissiegrenswaarde van 10 µg/l.
Wanneer we ons baseren op de PNEC-waarde voor styreen (6 µg/l) kan een emissiegrenswaarden van 60 µg/l toegestaan worden.
Momenteel loost het bedrijf in de openbare riolering van de Nijverheidsstraat, die aangesloten is op de RWZI van Geel.
Gelet op het feit dat de lozing plaatsvindt in de openbare riolering en dat de huidige lozingsvergunning werd verleend voor een termijn van 3 jaar en 6 maanden en dus verstrijkt op 27/09/2006, kan voor deze beperkte termijn een emissiegrenswaarde van 90 µg/l worden toegestaan. Voor een rechtstreekse lozing in oppervlaktewater zou een dergelijke waarde onaanvaardbaar zijn.
In het kader van de hervergunning van de lozing zullen alle vergunde parameters opnieuw geëvalueerd worden. Voor styreen moet zeker een verstrenging van de lozingsnorm doorgevoerd worden.
- e) Advies water:
De VMM adviseert deels gunstig/ongunstig voor de gevraagde wijziging van

vergunningsvoorwaarden. Volgende bijzondere vergunningsvoorwaarden kunnen bijkomend worden opgelegd voor een termijn, samenvallend met deze van de huidige lozingsvergunning, zijnde 27/09/2006.

- Mo: 1 mg/l
- Styreen: 90 µg/l
- Overige MAK's individueel: 10 µg/l

2. Deel lucht:

- a) De gevraagde afwijking betreft de continue bemonstering met tweewekelijkse analyse van de dioxines aan de vergunde wervelbed-incinerator, met energierecuperatie, voor de verwerking van niet-gevaarlijke afvalstoffen.
- b) Het bedrijf wenst deze meet- en bemonsteringfrequentie te reduceren tot een enkele jaarlijkse emissiemeting.
- c) Gelet op de beperkte grootte van de wervelbed-incinerator (minder dan 1 ton/uur) en de aard van de afvalstoffen (eigen niet-gevaarlijke afvalstoffen) en overwegende dat de meegegeven meetwaarden zowel resultaten van eigen metingen (uitgevoerd door een erkend labo) als van metingen uitgevoerd in opdracht van de toezichthoudende overheid (AMI) betreffen en dat deze meetwaarden – periode 1998-2004 – steeds minder dan 50% - in de laatste jaren zelfs minder dan 10% - van de te respecteren grenswaarden bedragen is voldaan aan de Vlarembepalingen voor afbouw van de meetfrequentie en kan op het verzoek van het bedrijf worden ingegaan. De continue bemonstering en tweewekelijkse analyse kunnen worden vervangen door een jaarlijkse dioxine-emissiemeting.
- d) Advies lucht:
Het advies van de VMM m.b.t. de gevraagde afwijking is gunstig.

Gelet op het gunstig evaluatieverslag m.b.t. de vraag tot afwijking voor de continue meetverplichting van dioxines en furanen dd. 10 februari 2005 van de Afdeling Milieu-inspectie (kenmerk MI/A/MA/57/20050208); op volgende elementen uit dit verslag :

1. In een wervelbedoven worden jaarlijks ca. 3.250 ton waterzuiveringsslib en 325 ton latexschilfers verbrand. De verbranding gebeurt in een zandwervelbed bij een temperatuur van 550 °C, gevolgd door een naverbranding op 850 °C met een minimale verblijftijd van 2 seconden. Met de restwarmte wordt het waterzuiveringsslib gedroogd en wordt stoom geproduceerd.
2. Zowel het waterzuiveringsslib als de latexschilfers worden als niet-gevaarlijke afvalstoffen beschouwd.
3. De wervelbedoven heeft een capaciteit van ca. 0,5 ton/uur.
4. In de periode 1998-2004 voerde Kaneka jaarlijks een dioxinemeting uit. Aanvullend hierop heeft de AMI in 2001 een driedaagse meetcampagne uitgevoerd waarbij ook de dioxines werden bemonsterd.
5. Uit al die resultaten kan afgeleid worden dat er bij 10 metingen over een periode van 7 jaar geen enkele overschrijding van de dioxinenorm werd vastgesteld. De dioxineconcentratie lag steeds onder of juist boven de campagneblanco.

Gelet op het deels gunstig-ongunstig advies dd. 15 maart 2005 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC); op volgende elementen uit dit advies :

1. M.b.t. de vraag tot uitbreiding van de opgelegde lozingsnormen met de parameters molybdeen en MAK:
 - a) De AMV en de VMM brengen beide een deels gunstig / deels ongunstig advies uit om artikel 3, §3, 1° van de vergunningsbeslissing van de bestendige deputatie d.d. 27 maart 2003 (kenmerk MLAV1/02-467) als volgt aan te vullen:
 - molybdeen: 1 mg/l
 - styreen: 0,09 mg/l
 - overige MAK's individueel: 0,01 mg/l)

- b) De VMM licht ter zitting nog toe dat de exploitant haar telefonisch heeft bevestigd de eerder gevraagde uitbreiding van de opgelegde lozingsnormen met de parameter som MAK (nl. 0,1 mg/l) niet meer nodig te hebben.
- c) De PMVC volgt de deels gunstige-deels ongunstige adviezen van de AMV en de VMM.
- 2. M.b.t. de vraag tot afwijking van artikel 5.2.3.3.6 §1.1.d van Vlarem II inzake de opgelegde verplichting om dioxines en furanen op continue wijze te bemonsteren:
 - a) De OVAM verwijst naar haar ongunstige advies inzake de gevraagde afwijking.
 - b) De OVAM wijst er op dat, net zoals bepaald in artikel 5.2.3.2.6 §1.1.d van Vlarem II, een minimumvoorwaarde voor het verlenen van een afwijking erin bestaat dat er in het voorgaande jaar geen overschrijdingen waren van de emissiegrenswaarde voor dioxinen en furanen (bij periodieke metingen) en van de drempelwaarde (bij continue bemonstering). Uit de lezing van artikel 5.2.3.3.6 §1, 1° van Vlarem II dient men dus af te leiden dat het toestaan van een afwijking op deze bepaling vraagt om de meetgegevens van de analyses voor de continue bemonstering van dioxines en furanen gedurende een jaar. Aangezien deze gegevens niet in het dossier zitten, naast een evaluatieverslag van de AMI, adviseert de OVAM ongunstig voor de gevraagde afwijking. De AMV en de VMM sluiten zich ter zitting aan bij het ongunstige advies van de OVAM.
 - c) De PMVC volgt het ongunstig advies van de OVAM.
- 3. M.b.t. de gevraagde rechtzetting in de beslissing d.d. 27 maart 2003 (Cf. supra) voor de vergunde productiehoeveelheid bij rubriek 20.4.1.2:
 - a) Zoals voorgesteld door de AMV kan de gevraagde rechtzetting ingewilligd worden.
 - b) De door het schepencollege voorgestelde bijzondere voorwaarden (nl. het lozen van molybdeen en MAK's mag geen onaanvaardbaar risico voor de waterkwaliteit van het ontvangende water inhouden en m.b.t. het gevolgde zelfcontroleprogramma) worden niet weerhouden omdat dit reeds wordt ondervangen door het opleggen van de door de AMV en de VMM voorgestelde lozingsnormen.

Overwegende dat de exploitant telefonisch aan de VMM heeft bevestigd de eerder gevraagde uitbreiding van de opgelegde lozingsnormen met de parameter som MAK (nl. 0,1 mg/l) niet meer nodig te hebben; dat dit door exploitant niet schriftelijk werd bevestigd; dat het advies van de AMV stelt dat een norm voor de parameter som MAK niet relevant is; dat het bijgevolg niet aangewezen is het verzoek tot het opnemen van een norm voor de parameter voor som MAK in de lozingsvergunning voor het bedrijfsafvalwater in te willigen;

Overwegende dat in het besluit MLAV1/02-467 bij de besluitformulering (art. 1, 22ste aandachtstreepje - chemische inrichtingen voor de productie van polymeren met een capaciteit van 26.000 ton/jaar (20.4.1.2.)) een foutieve capaciteit werd vermeld; dat de betreffende capaciteit 82.000 ton/jaar dient te zijn; dat uit de uitgebrachte adviezen blijkt dat hieraan tegemoet gekomen kan worden; dat aan alle verkrijgers van het besluit MLAV1/02-467 een aangepaste versie dient te worden bezorgd;

Overwegende dat de PMVC, op basis van het ongunstig advies van de OVAM, ongunstig is voor de vraag tot afwijking inzake de verplichting tot continue bemonstering van furanen en dioxines; dat het ongunstig advies van de OVAM gebaseerd is op het ontbreken van analyses voor continue bemonstering gedurende één jaar waaruit blijkt dat de inrichting voldoet; dat de OVAM stelt dat periodieke metingen niet voldoende zijn om voorliggende vraag tot afwijking te kunnen beoordelen;

Overwegende dat het volgen van de PMVC zou betekenen dat de exploitant verplicht wordt om te investeren in een continue bemonstering die slechts in feite voor 1 jaar vereist is; dat de opmerkingen van de OVAM en de PMVC met betrekking tot de continue bemonstering gedurende één jaar niet letterlijk als dusdanig in Vlarem II staat maar een interpretatie is;

Overwegende dat met uitzondering van het advies van de OVAM en de PMVC, alle andere adviezen en het evaluatieverslag van de AMI stellen dat de afwijking naar inhoud kan verleend worden, omdat er zich technisch gezien geen problemen stellen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde wijziging mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de gevraagde wijziging deels toe te staan;

B E S L U I T :

ARTIKEL 1 - Voorwerp

§1 Ingevolge het verzoek van de nv Kaneka Belgium worden de voorwaarden opgelegd bij besluit van de bestendige deputatie nr. MLAV1/02-467 dd. 27 maart 2003 voor de exploitatie door de aanvrager van een chemisch bedrijf, gelegen te 2260 Westerlo (Oevel), Nijverheidsstraat 16, gewijzigd als volgt: in artikel 3§3, 1° worden volgende lozingsnormen toegevoegd:

- molybdeen: 1 mg/l;
- styreen: 0,09 mg/l;
- overige MAK individueel: 0,01 mg/l.

§2. Ingevolge het verzoek van de nv Kaneka Belgium wordt afwijking verleend van de in artikel 5.2.3.2.6 §1, 1°d van Vlarem II opgelegde verplichting m.b.t. de continue bemonstering van dioxinen en furanen met ten minste tweewekelijkse analyses.

§3 Het verzoek tot insluiting van een lozingsnorm voor de somparameter monocyclische aromatische koolwaterstoffen in de lozingsvergunning voor het bedrijfsafvalwater wordt niet ingewilligd.

ARTIKEL 2

§1. Voor elke verandering van de vergunde inrichting gelden de bepalingen van hoofdstuk III-bis van titel I van het Vlarem.

§2. Elke overname van de inrichting door een andere exploitant dient vóór de datum van inwerking-treding van de overname gemeld aan de vergunningverlenende overheid, overeenkomstig de bepalingen van artikel 42 van het Vlarem.

§3. Een hernieuwing van de vergunning moet worden aangevraagd overeenkomstig de bepalingen van het Vlarem uiterlijk tussen de 18de en de 12de maand vóór het verstrijken van de vergunningstermijn van de lopende vergunning.

ARTIKEL 3

Tegen elke wijziging of aanvulling van de voorwaarden kan beroep worden aangetekend bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, Graaf de Ferraris-gebouw, Koning Albert II-laan 20 bus 8, 1000 Brussel, overeenkomstig artikel 54 van het Vlarem.

Antwerpen, in zitting van 07 april 2005.

Aanwezig: de heer C. Paulus, Gouverneur-Voorzitter, de heren J. Geuens en F. Geudens, mevrouw M. De Graef, de heren M. Wellens en C. Masson, leden en de heer D. Toelen, Provinciegriffier.

Verslaggever: Jos Geuens

In opdracht:
De Provinciegriffier,

□□□□□

D. Toelen

□□□□□

De Voorzitter,

□□□□□

C. Paulus